

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:	Felelős szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Telefonszám: 13.
Egész évre 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi
Fél évre 4 "			Ernö könyvkereskedésében Alsólendván.
Negyed évre 2 "			
Egyes szám ára 20 fillér.	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		A nyilttér sora egy korona.

Merénylet a magyar bortermelés ellen.

Alsólendva, január 10.

... Elindulának pediglen 1913. december havában a nógrádmegyei korcsmárosok ilusztris képviselőjük, Sztranyovszky Sándor országgyűlési képviselő vezetése alatt a földművelésügyi miniszter kegyes színe elé, akitől is alázattal kérték, hogy az olasz borvámot legalább 1914. esztendőre függesse fel...

Ha középkorbeli krónikás lennék, bizonyosan így kezdeném annak a furcsa deputációzásnak a történetét, a mely a közelmultban méltán felidézte a magyar szőlősgazdák haragját, sőt megbotránkozását. Mert valóban, a legnagyobb haragra, a legnagyobb megbotránkozásra méltó, ha akad az Urnak 1913-jk esztendejében olyan magyar ember, aki nyíltan merje kérni az olasz bor behozatalának a megengedését. Hát elfeledkezett volna már valaki Magyarországon arról, hogy milyen átkos kerékkötője volt a magyar bortermelés fejlődésének a szabadon beözönlő olasz bor? Hát elfeledkezett volna már valaki arról, hogy a magyar borpansolók — akik évtizedekre tönkretették a magyar bor becsületes hírnevét — boszorkánykonyhájuk leghasználatosabb vegyszerének tartották az olcsó olasz bort?

Ugy látszik, Nógrádvármegyének jutott az a kétes híru dicsőség, Nógrádvármegye korcsmárosai felejtették el legelőbb azt, hogy

az olasz bor beözönlése mennyire kára volt az országnak; Nógrádmegye korcsmárosai ültek fel legelőször is az önérdék girhes paripájára, amelyen dicsőségesen belovagoltak Pest városába s bemutatták magukat teljes lelki meztelenségükben. A nógrádmegyei korcsmárosoknak tehát ugy látszik teljesen mindegy az, ha a körülöttük élő gazdák, akiknek köszönhetik egzisztenciájukat és jólétüket, sorba elpusztulnak. Nekik teljesen mindegy, náluk a fődolog az, hogy olcsó borhoz jussanak és azt drágán mérjék. Ezért kell nekik az olasz borvám felfüggesztése vagy eltörlése, ezért vállalkoztak ők a deputációzás gyászos szerepére. Még jó szerencse, hogy a földművelésügyi miniszter, a magyar mezőgazdasági érdekek legfőbb öre, egész kurtán értésükre adta, hogy ilyen kérelem teljesíthetetlen.

A földművelésügyi miniszter azonban — nézetünk szerint — tulságosan udvarias volt. Az ilyen kérelemre egyszerűen ajtót kell mutatni, vagy legalább is gorbán meg kell magyarázni, hogy 10—15, vagy mondjuk 150—200 korcsmáros kedvéért nem szabad kockára tenni százazrek egzisztenciáját. Érthetetlen előttünk az is, hogy akadt magyar országgyűlési képviselő, aki e küldöttségnek a földművelésügyi miniszter elé vezetésére vállalkozott. Ennek a dolognak aligha van más egyéb magyarázata, mint hogy Nógrádvármegyében és ugy látszik igen sok helyütt e szomorú országban, nem a nép választ képviselőt, hanem a

korcsma és a korcsmárosok. Ezt a dolgot természetesen a képviselőknek respektálni kell.

A nógrádi deputáció felidézi emlékezetünkben a szőlősgazdák akkori megfeszített küzdelmét, felidézi azt a végzetlen elkeseredést, amely eltöltötte a magyar szőlősgazdák lelkét, akik nap-nap után látták, hogy az olasz bor versenye miatt minden fáradozásuk hiabavaló, minden munkájuk meddő. Sok helyütt ez az elkeseredés oly mértékben tört ki, hogy a gazda képes volt kiirtani a becses szőlőtökét, mintsem hogy évről-évre ráfizessen annak a művelésére. Csakis az olasz bor beözönlésének megakadályozása után kezdett a magyar szőlőművelés — amelynek száz és száz más egyéb ellensége volt és van ma is — némileg fellendülni. Ennek az elkeseredésnek kell újra fellángolnia, amikor a nógrádi korcsmárosok szerepléséről, vagy más hasonló dologról nyerne értesülést. Hiszen a magyar bortermelésnek ma is ezer és ezer baja van. Ha erre rászakad még egy új olasz borözön, akkor nincsen más segítség, mint kivagdosni s tüzre hajtani azokat a tökéket, amelyek a magyar mezőgazdasági termékeknek egyik legbecsebbébb szolgáltatják.

A szőlősgazdáknak, azok társadalmi szervezeteinek, a vármegyei gazdasági egyesületeknek kell teljes erővel felzudulniok, hogy hasonló dolognak még csak a kísérlete se következék be többé soha!

Kip-kop, kip-kop, ki jön?...

Kip-kop, kip-kop, ki jön?
— Ici-pici lányka.
Hol voltál, kicsike,
Szép tündér-országba?
Kip-kop, kip-kop, nem ott,
Hanem a konyhába,
— Lekvárral van festve
Nevető óreaja.

Kip-kop, kip-kop, ki ő?
Kinek gyöngye, eke?
Kip-kop, kip-kop, ő a
Mama libikéje.
Kip-kop, kip-kop, hova
Siet oly sebtébe
A mi házuk kedves,
Nevető gerléje?

Kip-kop, kip-kop, nini,
Hiszen felem lépdél,
— Vegyem az ölembé,
Intve arra kériel.
Az ölembé veszem
Szeretettel, hűvével,
Hálából simogat
Lekváros kezével.

S amig gagyog, nevet
Kedves gerle-hangon,
Lekvárral csokolja
Teie a két arcom.
Majd csodálva kiált,
Oly édes így látni:
„Mama, mama, papa!
Ni, milyen a bácsi!...”

(Váczkisujfalu)

Ifj. REVERENCICS ISTVAN

Bűvös orr.

Az orvos rendelőjébe beállított egy vidéki ember, akinek szörnyen meg volt dagadva az orra. Az orvos sok dagadt orrot látott már, az bizonyos, de ilyet még nem. Kérdezte is az atyafit:

— Hát magát mi lelte? Mitől dagadt meg az orra ilyen rettenetes módon? Utéstől?

— Áttól! Utéstől!

— Aztán ki ütötte meg?

— Hát én! — felelt a páciens nagy nyugalommal. — Osz! most azért jöttem el a doktor urhoz, hogy segítsen rajtam.

Csak ránézett az orvos. Egy ember, aki önmagát vágja orra. Nyilván bolond. Faggatta is:

— És miért ütötte magát orron?

— Mert dühös voltam!

No már ez csakugyan furcsa egy eset. Kérdezgette kuttatta:

— Miért volt annyira dühös?

— Hát hogyné lettem volna az, — felelt a beteg, — mikor a németnek szófogad az orrom, nekem pedig nem!

Ez már aztán csakugyan érthetetlen volt. Bizonyos, hogy a jó ember bolond, egész bolond. Nem is orvoshoz való, hanem a Lipót-mezőre.

Az ember pedig, aki nyilván észrevette, hogy ő róla mifélel gondolkod, azt mondta:

— Persze a doktor ur is azt hiszi, hogy bolond vagyok, dehogyan vagyok! Majd elmagyarázom!

És hát elmagyarázta:

Jó minapában — szolt — benn voltam a városban és doigom végeztével, estefelé elmentem a komámmal a cirkuszbba. Haj, mi volt ott! Lovon táncoltak, a levegőben himbálóztak cifra ruhás emberek, meg szolt a muzsika. Aztán egyszerre bejön egy fecske-frakkos kabátos német. Csak hadar, hadar és uramfia, olyat még nem láttam, madarakat szedett ki egy urnak a köcsöskalapjából, elhajított egy keztyűt a levegőbe és a keztyűt eltűnt, a markában csinált tojásrántottát, pisztolyból kártyát lőtt ki, meg az Isten tudja, mi mindent mutogatott. Mert boszorkány volt kérem, az már szent!

Egyszer csak odajön hozzám, rám néz és azt mondja:

— Ennek az urnak az orrában aránybánya van!

— Ne bolonduljon kigyelmed! — mondok nekije.

— Igen, aránybánya!

És se nem szól, se nem beszél, oda lép mellém, valahogy megismogatja két ujjával az orromat és teremő Isten, a következő pillanatban kihull belőle markába egy aranypéncz. Végigsimítja az orromat mégégyyszer, hát megint polytyant egy aranypéncz.

— Ennek fele se tréfa! — gondoltam és nyultam is az arany után.

De a huncut német nem adta ám oda! Pedig, ha belőlem szedte ki, hát csak az enyém, nem igaz? Azt mondta:

Hol a korcsolyapálya?!

Erre a kérdésre egyszerűen azt felelhetünk, hogy: sehol, vagy azt, hogy: Hosszafaluban a „hinas-on, — mert tényleg úgy van.

Alsólendván van ugyanis egy Korcsolyázó-Egyesület, amely annak idején — mintegy 6—7 évvel ezelőtt — egész rendszeren szuperált: pályát tartott fenn, multságokat rendezett stb. De aztán évről-évre csendesebb lett, míg végre tavaly télen végleg kimúlt, úgy, hogy most a sportkedvelő közönség kénytelen elmenni a hosszafalui rét közepén található pocsolyák (ez az a „hinas“) jegére, ha korcsolyázni akar.

Kérdzhetnők azt is most már, hogy mi ennek az oka? De mi tudjuk, hogy az egyesület miért nem tart fenn pályát s miért nem szuperál, azért nem kérdezzük. Nevezetesen az egyesület minden szezonját deficittel zárta le és mivel már több adósságot csinálni nem akar, tehát inkább pályát sem csinál.

Kérdzhetné valaki: de hát miért a deficit? Erre igazán csak a jó lsten tudna megfelelni, mi legfeljebb csak sejtene tudjuk. Talán a vezetésben, talán a tagokban, talán a közönségben volt a hiba. A szomorú tény az, hogy ha arra a hosszafalui jégdarabra hó esik, vagy ha az a jégdarab egyáltalán nem lenne, Alsólendván már a korcsolyázás igazán testedző sportja is meghalt volna.

Annak idején, mikor arról volt szó, hogy Alsólendva uszodát kap, hallottunk beszélni arról is, hogy ez a fűrőd télen korcsolyapálya lesz, de ugylátszik ez is — mint Lendván minden egyesületi ügy — kutba esett, még mielőtt megszületett volna. Már mégis sajnálni és szegyelni való dolog, hogy ott, ahol direkt az eszmének megfelelő kivételre alakult egyesület van, ne legyen egy megfelelő hely is!...

Ami pedig a prosperitást illeti, nem hiszünk, hogy egy pálya létesítése és fenntartása oly többlet-kiadással járna, hogy az ügyre Alsólendván rá kellene fizetni! Mert számításunk csak 25 olyan tagot, aki szezonjegyért 4 koronát, 25-öt pedig (ezek a tanulók), ki 2 koronát fizet: ez összesen 150 korona; pártoló tagsági díjból 50, tehát összesen 200 korona. A szezon végén egy multság rendezése is jövedelmezne valamit. Már pedig 250—300 koronából már lehetne egy tisztes pályát fenntartani, — legalább mi úgy

— Majd ha haza megy, rázson ki belőle maga is!

— Ugy is jól van! — gondoltam. A német meg csak szedegette ki a pénzeket, végre pedig megfogta a nyakamat, elkezdte az orromat rázni és a szemem-szám is elállott bele, egész markányi arany hullott ki a kalapjába.

— Ezt se tudtam eddig magamról! — szóltam a komámnak. — De jó, hogy tudom!

Alig vártam, hogy mehessek haza. Már az uton is szerettem volna egy pár darabot kiszedgetni, de gondoltam, még elvész a sötétben, hát majd otthon. No, odahaza aztán mondtam az asszonynak:

— Ne busulj, Zsófi! Lesz pénz annyi, hogy a királynak sincs több! Holnap kifizethetjük az adót tiz esztendőre!

— Tán megháborodott az elméjében? — mondta az asszony. — Vagy részeg kend?

— Én? Részeg? — feleltem neki. — Ide nézz!

És végig simítottam az orromat. Néztem a markomat, hát nincsen benne arany.

— Bizonyosan nem jól csináltam! — gondoltam és végig huztam még egyszer. De akkor se hullott ki arany.

Pedig a német megmondta, hogy majd ha hazamegyek, megcsinálhatom én is. Hát csak simogattam az orromat vagy egy óráhoszat. Utóbb rázogatni kezdtem, próbáltam mindenképpen, mégse ment semmire.

gondoljuk. Meglehet, hogy számításunk praktike nem válik be, de akárhogy okoskodunk, a vége az, hogy korcsolyapályának kellene lenni.

Persze ez a jeremiád ma már kissé megkésett, de igazán nem gondoltuk, hogy idáig jutunk a nagy lelkesedéssel, amellyel a Korcsolya-Egyesületet nem is olyan régen megalakították!

V. I.

Esetek.

Az idegen podgyász. — Joga van hozzá. — Egy kis félreértés. — Tessék várni.

Az alsólendvai vicinálison esett meg — állítólag — ez az eset. (Nekem is csak mesélték.) Valamelyik állomáson felszállt a vonatra két kereskedelmi utazó. A vonatnak minden kocsija tele volt szállról jövő utasokkal, csupán egy másodosztályú fülkében volt még két hely, az is podgyásszal volt megrakva.

— Szabad ez a két hely? — kérdezik a podgyász mellett ülő úrtól.

— Amint látják az urak, nem szabad, — feleli mogorván az utas.

A két utazó szó nélkül megadja magát a sorsának, elhíyezi valahogy a csomagját s kiáll a folyosóra. Már állanak vagy egy negyedóraja, de a két üres hely tulajdonosai csak nem jöttek. Végre a két utazó megunta az állást, benyitott a kupéba és félretolta a csomagokat, leültek.

— Már mondtam, hogy ez a két hely el van foglalva, — veti feléjük a rideg harmadik. — Az a két ur a szomszéd fülkébe ment át egy szóra.

— Nem baj, — szólt az egyik utazó, — amíg vissza nem jönnek, leülünk.

Egerszeg nem jöttek, persze, mert nem is voltak ok tulajdonképpen. A podgyász a rideg harmadik utasé volt, aki szeretett volna kényelmesen utazni. Mikor Egerszegen megállott a vonat, a rideg harmadik fogta a kofferokat és le akari velük szállani.

— Hohó, — szólt az egyik utazó, — ez a két koffer nem az öné, hanem azé a két uré, akik úgy látszik lemaradtak a vonatnál!

Az utas hiába tiltakozott, hivaták az állomásfőnököket, jegyzőkönyvet vetettek fel az esetről és lefoglaltatták a két koffert. A harmadik utas most ügyvéd útján igyekszik visszaszerezni a saját jogos tulajdonát.

Ennek a jelenetnek a legutóbbi vásárban voltam tanuja. A „Korona“ előtt egy ember vert egy asszonyt. Az asszonyt jégajagot, sirt, a paraszt larmázott, kiabált, a csődület mindig nagyobb lett, végre odaérkezett az egyik rendőr és kérdőre vonta az asszonyt verő parasztot, így:

A feleségem sirni kezdett, hogy megkerültem. Hiába magyaráztam neki, hogy a német márkaszámra szedte ki az aranyakat belőlem, egyre csak azt hajtogatta:

— Jaj szegény fejemnek, hogy így megbolondult kend!

Én meg dühös lettem. Ha a németnek szuperált az orrom, a tulajdon becsületes gazdájának is csak szuperál tán? Dehogy! Hiába sirítottam, veregettem, rázogatam, csürtem-csavartam.

Utóbb már annyira elkeseredtem, hogy felkiáltottam dühömben:

— No hát kiszéj kutyá, majd szót fogadsz mindjárt!

És felkapván a sodrófát az asztalról, nagyot vágtam étkelen haragomban az orromra, amelyik a németnek ad aranyat, nekem meg nem.

No, most hát azért vagyok itt!

Az otthonvaló doktor azt mondta, hogy még utóbb le kell vágni. De azt már nem engedem! Tudom, miben szánták ökelme! Ő szeretné megkaparintani az egész orromat. De olyan nincs. Hasznát vesznek én annak még!

Elbeszélésének befejezésével a páciens odasugta a doktornak:

— Maga is tanult ember?

— Az vagyok!

— No hát tudja mit? Muiassa meg, hogyan kell az aranyat kiszedgetni! Jutalmul huszonégy óráig csavarinthat ki belőle aranyat.

— Hogy meri verni azt az asszonyt?
— Már mért ne merném, mikor a hiteselesem, — felelte a paraszt.
A rendőr gyanakodva nézett rá:
— Hites? — kérdezte.
— Hites hát.
— Az más, — felelte a rendőr nyugodtan.
— Akkor joga van hozzá! ...

Éz a história is megtörtént. A szereplője egyik tekintélyes helybeli kereskedő felesége. Az urasszony — mint afféle régi asszony — sohasincs eléggé tisztában az idegen (divatos) kifejezésekkel.

Az ültetbe a moziplakátot osztogató Vince minden moziplakátból be szokott adni egyet. A minap a plakátot a kereskedő feleségének adta. Az urasszony nézi, nézi a plakátot és szinte indignantóva jegyzi meg:

— Már megint Uránia! Én nem értem, hát abban a mozióban nem tudnak mást játszani, mint mindig azt az Uránia darabot!

Nevetve magyarázták meg neki, hogy a plakát felső részén nagy betűkkel látható Uránia szó nem az előadandó darab címét, hanem a mozi nevével jeleníti ...

Egyik helybeli orvos lakásán történt. A ház előtt megállóit egy kocsi s leszállított róla egy tanító-kínésű vidéki úriember.

— Ithon van a doktor ur? — kérdezte a kútnál foglalatostkodó cselédől.

— Igenis, nincs itthon, válaszolt egykedvűen a leány.

— Pedig nagyon sürgős lenne... Mit mondott, mikor jön haza?

— Mindjárt visszajön, azt mondta.

A vidéki ur leül és vár... Nehézeére esik, de vár... Közben elmúlik két óra.

— Nem mondta a doktor ur, hova megy?

— kérdezte a leánytól türelmetlenül.

— De igen. Azt mondta, *Egerszegre megy és mindjárt visszajön* ...

Gyűjtötte: MIKI

Egy postamester tragédiája.

Szijártó Géza öngyilkos lett.

— Saját tudósítónktól. —

Hétfőn a reggeli órákban futó tüzként terjedt el városunkban a döbbenetes hír, hogy Szijártó Géza, Lendvavásárhely község érdemes és népszerű postamestere, öngyilkosságot követett el és azonnal meghalt. A szomorú hír igaznak bizonyult. Szijártó Géza, akit városunkban is általánosan ismertek, egy beszámíthatatlan pillanatban elvette magától az életet, mélyesleges gyászba döntve egy közbecsülésben álló uraladót és megrendítve nagyszámú ismerős...

A tragikus esetről tudósítanak a következők: Szijártó Géza 50 éves postamesteri szert...

és becsülték úgy Lendvavásárhelyen, mint messze a község határain túl. Gyakran megfordult régebben Alsólendván is, ahova szoros rokoni és baráti kötelek fűzték. Szijártó két évvel ezelőtt súlyos beteg lett, ugyannyira, hogy családja kénytelen volt gyógykezelést végeztetett a községi hidegvizgyógyintézetbe. Itt két hónapig ápolták s azzal becsátották haza, hogy meggyógyult.

Ez a gyógyulás azonban csak időleges volt. A szerencsétlen emberen mindjában mutatkoztak az elmebaj tünetei, olyannyira, hogy családja éppen a közeli napokban akarta ismét elhelyezni egyik hidegvizgyógyintézetben.

Vasárnap este egy kis családi összejövetel volt Szijártóknál. Ott volt Szijártó anyósa, menyecske-leánya és a veje, Grassanovits Ottó alsólendvai községi főjegyző. A társaság éljével együtt, s addig Szijártó is a legjobb hangulatban volt közöttük. Alig aludtak azonban néhány órát, a szerencsétlen emberen kitört a téboly s dühöngeni kezdett. A család az első percben nem tudta, mit kezdjen a dühöngő emberrel, de lassacskán sikerült lecsillapítani, újból lefektették és két markos parasztembert — a két postakocsist állították az ágya mellé, hogy egy esetleges újbóli rohamnál megfékezzék.

Szijártó egy ideig csendesen viselkedett, de úgy 6 óra tájban felugrott az ágyából, óriási erővel eltaszította maga mellől az öröket és átrohant a szomszéd szobába, majd onnan egy

HIREK.

Siri rózsák.

Vergődik gyótró kímán a telkem
S én fájo búmat kacajba rejtem,
Csengő kacajba, tréfas szavakba
S majd összerokad e szív alatta.

S míg nem is sejtjed, míg nem is véled,
Hogy a pokolnak gyótréme éget,
Nagy vidámságom feltűnő sokaknak:
— Síron is néha rózsák fakadnak...

Parancsot kaptak

a magyar államvasuti kalauzok, hogy Horvátország területén — akár tetszik, akár nem — horvátul kell beszélniök az utasokkal. Azonkívül Zágráb már nem Zágráb, Varasd már nem Varasd, hanem Zagreb és Varazdin az állomás nevét mutató táblákon, mert hát Horvátországban a parancs óta horvát a MÁV. használati nyelve. És míg az utas a Száván át nem kel, keservesen kell tapasztalnia, hogy a szintizta magyar vasuti kalauzok kénytelen-kelletlen horvát nyelven beszélnek az utasokkal. Az összes szentek kedvéért ki nem ejtenek egy magyar szót, ha horvátul egyebet nem is tudnak, mint „molim karte”. Inkább hallgatnak.

Hja, horvát területen megtöltötték a magyar beszédet! — magyarázta a kalauz, akinek az új parancs felől érdeklődtem, utazás közben a vonatban. Közben áthaladt vonatunk a Dráván. Új utasok szálltak be, akiktől megint csak „molim karte”-val kérte a jegyet a kalauz.

— Hohó, hisz itt már magyar földön vagyunk! — kiáltottam oda a kalauzhoz.

— Nem tesz semmit, azért itt mégis csak horvátul szabad hivataloskodni. A parancs úgy szól, hogy Csákováztig ...

— Meddig?

— Csákováztig.

— Hát az hol van, miféle város?

— Itt a Dráván túl van s magyarul úgy hívják, hogy Csáktornya, de hivatalosan csak Csákovázt. Ez a parancs, így szól az utasítás, hogy Csáktor... akarom mondani Csákováztig a hivatalos nyelv a horvát. Így van ez, uram, mi erről nem tehetünk ...

Hát arról igazán nem tehetnek azok a szegény kalauzok, hogy parancs szól arról, hogy magyarul csak Csákováztól innen szabad beszélni ...

— **Gyászrovat.** Városunk egy érdemes kereskedője hunyt el a mult heten. Id. Schwarz Samu a halott, aki fiatalon, 43 éves korában költözött sirba. Schwarz régebben — mint a helybeli fogyasztási-adó ügyek kezelője — községi hivatalnok volt. Később fizetlet nyitott, melyet fokozatosan fejlesztett. Másfél évvel ezelőtt betegkedni kezdett s dacára a leggodosabb ápolásnak, baja egyre súlyosbodott. Szerdán este egészen 7 óráig még az ágyában üldögélt, de vacsora után újságolvasás közben rosszul lett, elveszítette az eszméjét s néhány óra múlva meghalt. Halála az egész városban mély részvétet keltett, amely impozáns módon nyilvánult meg a közbeesülésben álló, korán elhunyt kereskedőt özvegyén, öreg szülein és testvéreinek kívül kiterjedt rokonság gyászolja.

Bartal Györgyné szül. Aranyos Julianna, nyug. körjegyző neje, f. hó 8-án reggel 63 éves korában Kerkasztmiklóson elhunyt. Temetése tegnap délután ment végbe nagy részvét mellett.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Beck Hugó alsólendvai kir. járásbíróági irnokot — a nemrég nyugdíjazott Ujlaki László helyébe — telekkönyvezetvével nevezte ki. Beck Hugó kinevezése az egész városban jóleső meglepedésre talált, mert a kirtintetés egy olyan embert ért, aki erre teljes mértékben rászolgált.

— **Tanítóválasztás Nagypalánán.** F. hó 8-án ejtették meg a nagypalánai r. kath. iskolánál újonnan rendszerezített második és harmadik tanterői állásra a választást. A szavazási aktusnál Szakovits József bántornyai plebános elnökölt. Megválasztották az egyik osztálytanítói állásra Szedule János bántornyai tanítót, a másikra pedig Kass Iionka dőkli tanítónót.

— **Dr. Bartha Gyula** †. Mint részvételt értesülünk, dr. Bartha Gyula nyug. áll. polgári iskolai igazgató f. hó 5-én reggel, 61 éves korában Nagykanizsán elhunyt. Dr. Bartha régebben — 1884-től 1890-ig — Alsólendván működött, mint az itteni polgári iskola igazgatója s városunk társadalmában elég jelentős szerepet játszott. Innen 1890. év őszén Nagykanizsára helyeztette magát s csak két-három évvel ezelőtt vonult nyugalomba. Ritka műveltségű, kitűnő pedagógus volt, aki egész generációkat nevelt a hazának.

— **Nyugalomban.** Weiss Ignác műszaki tanácsost, zalaezerszegi államépítészeti mérnököt — saját kérelmére — a kereskedelmi miniszter nyugdíjazta.

— **Elmarad az alispán jubileuma.** Árvay Lajos, Zalavármegye alispánja már harminc éve van a megye szolgálatában. A vármegye tisztviselői ez alkalommal nagy ünneplésben akarták részesíteni Árvay Lajost. Az ünnepelei idejét január első napjaira már ki is tűzték. Amint illetékes helyről értesülünk, az ünnepelel puritán gondolkodású alispán óhajára teljesen elmarad.

— **A farsang kezdete.** Vízkereszt napjával megkezdődött a hivatalos farsang, amely az idén igen hosszú lesz, amennyiben február 24-ikéig, tehát teljes negyvenkilenc napig tart. Bizony pedig az idén akármilyen kurta lehetett volna a farsangolás ideje, miután még mindig nincs az ország olyan gazdasági helyzetben, hogy valami sokat áldozhatna a bálozásra. Az is igaz azonban, hogy sirva vigad a magyar!

— **Szláv csapatképeket osztogatnak a vendeknek.** Az alsólendvai és muraszombati járásek vendlakta vidékein tudvalegleg már régóta erős szláv agitáció folyik. Az agitáció célját szolgálja az a hatalmas szláv gimnázium is, mely nemrég Muraszombatt szomszédságában, a st. Wernseeben létesült s ahová az utóbbi időben képes röpcedülékekkel hivatgatják, csalogatják a vend nép gyermekeit. Most a szlávostó törekvéseknek egy újabb eszközürel értesítenek benünket. Fizetett ügynökök járják be a vendvidéket, akik a baktán háboru képeit osztogatják ingyen s árusítják igen jutányos árakon. Ezeknek a képeknek nyilvánvaló céljuk az, hogy a szláv hajlandóságú népek között lelkesedést szítsanak a „testvéremzet” iránt. Vasvármegye alispánja, Herbst Géza már utasította is a muraszombati szolgabírószágot, hogy a képeket koboztassák el s az elárústó ügynököket további intézkedésig tartóztassák le. Talán ezt a zaamegyei alispán is megtehetné?! ... De mielőbb!

— **Járási telefon lesz.** Lapunkban is többször sürgettük már a járási telefon megnyitását. Most már a vármegyei telefonhálózat kiépítése után a járási telefon létesítése is sor kerül. A vármegyei közgyűlése már még is állapította azokat az utvonalakokat, amelyek sorra kerülnek. Az alsólendvai járásban a szentgyörgyvölgyi, lendvavásárhelyi és bántornyai jegyzőseket kötik össze telefonnal elsősorban a járás székhelyével, de sorra kerülnek a többi körjegyzőségek is. A vármegyei közgyűlése megkereste a pécsi postaigazgatóságot, hogy a programba vett telefonok költségtérését készítse el és terjessze az alispán elé.

— **Az érdem elismerése.** Muraszombatt képviselőtestülete a község egyik új utcáját Pósfay Pongrácnak, Muraszombatt érdemes főszolgabírójának nevérel keresztelte el.

— **Páratlan gyószyer.** Évtizedek óta felülmul minden más szert a világhírű Krieger-né „Reparator,” mert csuz, köszvény, szurás, szagatás, derék- és hátfájás, csonttájdmak, ischias stb. bajoknál biztosan és gyorsan használ. Orvosok és tanárok ajánlják! Üvegei 1 koróna a gyószyertárakban. Postán! Öt üvegei 5 koronáért franco küld az egyedüli készítő: Krieger gyószyertár Budapest, Kálmán-ter.

— **Felakasztotta magát.** Kómár János 61 éves szalapai kanász alaposan lerészegedve, az ölben szijostorával felakasztotta magát. Mire rátaláltak, halott volt.

másikba, mignem az ebédlőbe ért. Az örök természetesen folyton nyomában voltak, ugyszintén az álmukból felriadt családtagok is, akik ijedten, rosszat sejtve igyekeztek utját állani a rémes ordítással rohanó alaknak. Szijártó a kora reggeli órákban az ebédlő falán lógó fegyvertábla előtt állott meg s onnan lekapott egy negyvencentiméter hosszú pengéjű vadásztört s még mielőtt megakadályozhatták volna, a tört két kézzel fogva, óriási erővel a mellébe szurta úgy, hogy a penge vége a hátán kijött. Szijártónak a rémes cselekedet után még volt annyi ereje, hogy a véres tört kitérítse a melléből és eldobja, de azután összeesett és pár pillanat múlva meghalt. — A tör a szívet járta át.

Az öngyilkosság híre mindenütt, ahol Szijártó Gézát ismerték és szerették, mely és őszinte részvétet váltott ki az emberekből. Szijártó több mint egy negyedszázadon át kezelte a lendvavásárhelyi postahivatalt s pontosságát és lelkiismeretességét mi sem bizonyítja jobban, mint-hogy most, halála után, mindent a legnagyobb rendben találtak hivatalában.

A szerencsétlen véget ért postamestert kedden délután temették el óriási részvét mellett.

Tizenyolc év.

A folyó évben az „Alsólendvai Híradó” tizenkilencedik évfolyamába lépett. Tizenkilencedik éve szolgáljuk a közügyeket, tizenyolc éven át kitartással és a tőlünk telhető buzgalommal szolgáltuk a közjót. Nem egyes külön osztályoknak érdekét, hanem mindenkoron a fejlődésre, haladásra praedestinált Alsólendva város és vidéke egyetemének érdekeit tartottuk szem előtt. Így volt ez a multban és így lesz a jövőben is.

A politika nem kenyerünk és ezért soha nem is foglalkozunk vele. Mi azt hisszük, hogy a vidéki olvasóközönség finomultabb érzékét és igényeit a vidéki lap politikája nem bírná kielégíteni, hiszen a fővárosi lapok naponta elég bőven foglalkoznak az ujabbnál ujjabb politikai eseményekkel.

Annál nagyobb súlyt helyezünk arra, hogy közzéadásági és társadalmi cikkeink amint eddig, úgy a jövőben is a legteljesebb mértékben szolgálják a közt. Gondoskodunk arról, hogy hírvonatunk az események pontos leírásával a legujabbat és minden tekintetben megbízható nyújtson. Lapunk szépirodalmi része pedig — reméljük, — hogy a jövőben is mindenkoron csak élvezetet nyújt az olvasóközönségnek.

Amikor egy ujjabb évfolyamba lépünk, bizalommal kérjük Lendva és kies vidéke olvasóközönségének támogatását, mert a mi munkánk csak úgy lehet eredményes, ha a lap előfizetésével módot nyújt az olvasó a fejlődéshez, a minek rendületlen hívei vagyunk.

Lapunk előfizetési árának csekélyisége pedig, reméljük olyan, hogy mindenkéi elbirja könnyen annak terhét és mindazok, akik eddig teheték volna, de nem voltak tagjai előfizetőinknek, ezután belépnek ezek sorába.

Az Alsólendvai Híradó előfizetési ára:
Negyedévre 2 kor.
Félévre 4 kor.
Égész évre 8 kor.

Az „Alsólendvai Híradó”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

— **Városi közgyűlés.** Alsólendva nagyközség képviselőtestülete tegnap, szombaton délután tartotta a havi közgyűlését. A gyűlés tárgyszorozata a következő volt:

1. A fogház bérszerződésének meghosszabbítása.
2. A községi gyónó kérvénye tűzifa iránt.
3. Hasenauer Ágoston számlája a csatornázásról.
4. Illetőségi ügyek.
5. Matyasovszky Vince v. képviselő előterjesztése a Hadik-ügyben.

— **Holnap kezdődik a tánciskola.** Holnap, hétfőn este kezdődik meg kedves ismerősünk, Adorjáné Mayersberg Frida urasszony hat hétre tervezett tánckurzusa a Korona-szálló nagytermében. A tánciskola iránt — ami természetesen is — fiatalságunk körében nagy érdeklődés észlelhető. A szülők is szívesen bízzák gyermekeik táncoktatását Mayersberg urnőre, akinek jóhírve teljes garancia arra, hogy hivatott mestere a táncnak és illemnek. Mint említettük, a kurzus hat hétig fog tartani s felőleli a legújabb és legdivatosabb táncot, a tangót is. Ezenkívül lesz külön tangó-kurzus is, s ezt a körülményt különösen ajánljuk fiatalságunk figyelmébe, mert a tangó ma nemcsak a legdivatosabb tánc, de ez a szép tánc a jövő. A kurzusra be lehet iratkozni a tánciskolában és Balkányi Ernő útleletében.

— **A zalaegerszegi Patronage-Egyesület** január hó 18-án délelőtt 10 órakor Zalaegerszegen, a kir. törvényszék főtárgyalási termében tartja az évi rendes közgyűlését. Tárgyszorozat: 1. A közgyűlés megnyitása. 2. Előnk előterjesztés az alapszabályok módosítása tárgyában. 3. A tisztikar és a választmány tagjainak megválasztása. 4. Dr. Rottenbiller Fülöp igazságügyminiszteri osztálytanácsos értekezése. 5. Indítványok.

— **Adófitetők figyelmébe.** Alsólendva nagyközség előjárósága felhívja mindazokat, akiknek birtokán bekeblezett adósság van, hogy az adószámláit igényüket e hó végéig az előjáróságnál jelentsek be.

— **Megszűnt a kolera.** A belügyminiszter a hivatalos lap legutóbbi számában közli, hogy Magyarországon 1913. december 18-ika óta kolera betegedés nem merült fel, koleras beteg Magyarországon ez idő szerint már nincsen, ennél fogva a párisi nemzetközi egészségügyi egyezményre való hivatkozással Magyarországot kolera-mentesnek nyilvánítja.

— **Mennyit küldenek haza az amerikai magyarok.** Newyork főpostamestere érdekes összehallgatásban számol be arról, hogy az Amerikába kivándorolt emberek karácsonykor mennyi pénzt küldtek haza Európába hozzátartozóiknak. Az összehallgatásból kiténik, hogy december 2—12 között az Európában küldött postautalványok száma 31 000 volt, az elküldött összeg pedig 27 millió korona. Ebből Magyarországra 18 926 utalvány érkezett, 441 505 dollár, vagyis 2 millió 207 525 korona összeggel. Ausztriába 535 888 dollár, Olaszországba 1 380 000 dollár, Angliába pedig 4 millió dollárnál több érkezett.

— **Iparosok mulatsága.** Az idei farsangból az iparosok is kivesszik a részüket. A helybeli ipartestület ugyanis február 1-én, a Korona-szálló nagytermében mulatságot rendez. A mulatság jótékony célú lesz, amennyiben a tiszta jövedelmet az elagott iparosok segélyezésére fordítják. A meghívókat a napokban küldik szét.

— **A zalaegerszegi Csány-szobor.** Zalavármegye közönségének adakozásából megynék székvaróságban nemsokára hatalmas méretű, díszes szobormű fogja hirdetni a vértanuhalált halt Csány László, volt 1848—49-iki közmunkaügyi miniszter és erdélyi kormánybiztos örök emléket, akinek elváltatlen történelmi érdemei közül is kiemelkedik az a magyar szabadságvédelmi munkája, melyet az erőszakos horvát betörés idején Muraköz horvátjait, de magyar érzésű körében kifejtett. A szoborbizottság a díszes emlékmű kivételével, annak idején, nyilvános pályázat útján nagy abszolút többséggel Istók János szobrászt bízta meg, aki már a mű harmadik részét, a főalakot is elkészítette. A szoborbizottság nevében a minap egy szűkebb bizottság jelent meg a művész budapesti műterében, amely beható vizsgálat után nagy elismerés

rés mellett nyilatkozott a műről. A hatalmas szobormű leleplezését az Országos Egyesült Függetlenségi Párt, a képzőművészeti egyesületek, a 48-as honvédek menházának és több hazafias egyesületnek képviselőiben nemsokára országos jelelő ünnepély keretében fogják megtartani.

— **Ipari tanfolyamok.** A Győri Iparosok Szövetsége kőműves-, ács- és kőfaragó-mesteri, valamint pallérképző tanfolyama 1914. február hó 1-én kezdődik. Jelentkezni szándékozők az alsólendva-hosszútalú ipartestületnél bővebb felvilágosítást nyerhetnek.

— **Az Uránia-mozi mai műsorában** egy gyönyörű, igen hatásos dráma, „A béna hős” kerül bemutatásra. Ez a hatásos jelenetében gazdag, érdekesítő újonság eddig csak a nagyobb fővárosi mozikban lett bemutatva s mozik tulajdonosa csak nagy anyagi áldozattal és utánjárallással tudta megszerezni. „A béna hős” című slágeren kívül még a következő számok képezik a mai műsort: A Creuse (természeti felvétel), Ez már mégsem illik (humoros), Dolfi ecele (humoros) és Duci bácsi fogyni akar (kacagató). Ma is két előadás lesz: délután 3 órakor és 8 órakor.

— **Közgyűlés.** A helybeli Függetlenségi Olvasókör ma délután tartja évi közgyűlését.

— **Véres mulatság.** Ilyen című multheti hírünkre vonatkozólag Spiegl Adolf völgyfalui vendéglős annak közlésére kért fel bennünket, hogy a verekedés nem a korcsában, hanem az utcán történik, a lámpát a korcsában nem verték le, hanem lefutták és hogy a verekedésnek csak egy sebesülteje volt.

— **Nincs csunyább a lakás üres falainál.** Irjon a „Képes Hét” kiadóhivatalához és Ön jóformán ingyen tiz művészi színes, a legkényesebb művészi izlést kielégítő képpel díszítheti fel lakása csupasz falait.

— **Gyilkosság a mulatságon.** Muraszombathól írják: Tragikus sors érte Bertalanics Alajos 30 éves vizlendvai kőművest. Bertalanics a pallér bátyjával munkásokat járt felfogadni Szarvaslak községben. Mikor dolgukat elvégezték, elmentek a községi korcsmába, hogy ott megvacsorázzanak és azután hazamenjenek a falujukba. A korcsmában éppen táncmulatság volt, a két Bertalanics tehát késő órákig ott maradt. Amint esendesen idogáltak az egyik asztalnál, odament hozzájuk egy legény, akit délután munkásnak szerződtek és a pallértől előleget kért. A pallér Bertalanics nem adott, mire a legény piszkolni kezdte. Ebből veszedékes, majd pedig verekedés támadt, amiben később a mulatság egész közönsége részt vett. Az általános kavardás közben többen a palléra támadtak és le akarták szurni. A fiatalabb Bertalanics a bátyja védelmére kelt, odaállott a pallér elé, de veszítette, mert az egyik szurasa emelt kesz őt érte. A megszurtt legény összeesett és nyomban meghalt. A kés a szívet járta át. A gyilkos kiletét még nem sikerült megállapítani.

— **Nyul helyett disznót lőtt.** Széki József alsólakosi lakost feljelentették az itteni kir. járás-bírósnágnál, hogy vasárnap este engedély nélkül vadászott a község határában, de nemcsak engedély nélkül vadászott, hanem egy földön fekvő sertést, amit nyulnak nézett, agyon is lőtt. Az eljárás megindult ellene.

— **Vásári családok és tolvajok.** A belügyminiszternek a hatóságokhoz intézett leirata szerint az országos vásáron a vásári családok, tolvajok és más szélhámosok feltűnő mérvben megszapordtak. Felhívja tehát a miniszter a rendőrhathóságokat, hogy a vásároknak közbiztonsági szempontból való ellenőrzését fokozottabb mérvben teljesítsék s ezen gyanus elemekkel szemben rendőri büntetés, illetve kitiltás és toloncolás alkalmazásával erélyesen járjanak el. Egyuttal értesítette a hatóságokat, hogy a magyarországi vásári kereskedők ipartársulata az egyes vásárokról bizalmi emberekkel szándékozik kiküldeni, akik széleskörű személyes ismeretségükkel fogva az említett szélhámosok felismerésénél és leleplezésénél a rendőrhathóságoknak hasznos szolgálókat tehetnek.

— **Leforrázta magát.** Simon László kisánizai földműves felesége lógó fűzött a lakásán és a forró luggal teit edényt véletlenül magára rántotta, úgy, hogy teljesen összeégett. Most haldoklik.

— **Bennégett az istállóban.** Őrszégét községben napok óta fordulnak elő gyújtogatások. Tegnap újabb tüzeset fordult elő, amely emberéletet is követelt. Felgyújtották ugyanis özvegy Imrek Mihályné házat, amely a szomszédos házzal és melléképületekkel együtt leégett. Az asszony közben a jószágot szerette volna az égő istállóból kihajtani, de ez rászakadt s Imreknek az égő épületben agyonégett. A romok eltakarítása alkalmával csak megszenesedett holttestére akadtak.

— **Meghalt, mert nem láthatta a gyermekét.** Ebringer Erzsébet zalahosszafalui cselédlány a gyermeke egy tolfaluifaliban van gondozás alatt. A leány állandóan azon sópándokot, hogy gyermekét nem láthatja. A napokban szabadságot kért szolgálatadójától, hogy gyermekét meglátogathassa, de nem engedték el. Ez annyira elkeserítette, hogy a padlány felakasztotta magát. Meghalt.

— **Gyilkosság a nóta miatt.** Szakonyfaluban együtt mulattak a tolfaluifal legények a helybeliekkel. Mulatság közben ifjabb Závéc István tolfaluifal legény nótaírt rendelt a harmónikás zenésznél, akinél ugyanakkor Réczev Iván szakonyfalusi gazdálkodó is parancsolt egyet. Összeszólalkoztak, mire az öreg Závéc elkialtotta magát:

— Szurd le!
Az ifjabbik kést rántott és azt Réczev gyomrába dőtte, úgy, hogy a szerencsétlen holtan terült el a földön.

— **Megölte a széngáz.** Nick községben Kondor István földbirtokos este erősen befűtött a szobában s a kályha csövét elzárta. A kiömlő széngáz Kondoron kívül 11 éves Terézia leányát is eszméletlenül tette. Felfkör vette észre Kondorné a veszedelmet, aki csakhamar orvosot küldött. Az orvos Kondort megmentette, ám a kis Terézia reggelre meghalt.

— **Halál a kutban.** Nagy József derecskei gazda vizet akart felhuzni a keresek kutjából, miközben a kötél elszakadt s a vödör a vízbe esett. A gazda, hogy a vödört kivegye, leereszkedett a kutba. Mikor felfelé huzták, a csiga leszakadt s a kötél vaskapója Nagy fejére esett, aki ájultan esett vissza a kutba. Mire kihuzták, már halott volt.

— **József királyi herceg vadászatairól** közül a fenséges vadász egy terjedelmes cikke keretében három képet a most már harmincötödik évfolyamra lépett ORSZÁG-VILÁG. A kaposvári Rippl-Rónai-kiallított öt kép ismerteti, két képet Langer Ede az ösmert fametsző-művész készített a lap számára. Egyéb érdekes képek: A párisi Luxemburg-kerthől, Képes színházi statisztika, Gyusziika állatsereglete, A kis kíváncsi, Az új esztendő, Az új esztendő ailegoriája, Ujev reggelén, Nesztelenül járó léghajó, Antoinista kápolna, Sinula, Jeruzsálemi bárányokta. Egy sereg arckép meg dívaték egésziú meg ki a z h e ti Ország-Világ e heti illusztrativ tartalmát. A lap irodalmi részébe regényeket, elbeszéléseket, kritikai cikkeket és verseket irtak a szerkesztőkön Váradí Antal és Falk Sigmond dr.-on kívül: Bende János, Csillag Máté, Kiss Ferenc, Minke Béla, Radái Gyula, Scossa Dezső, Somló Ferenc, Thomée József, Timár István, Tolmács Miklós, Zivuska Andor.

Tartalmas, kitűnően szerkesztett rovatok ezen felül. Színház, Művészet, Irodalom, Hírek, Zene, Sport stb stb Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal. (Budapest, V ker. Hód-utca 7), ahová az előfizetési pénz is beküldendő A lap ára félévre 8 korona.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár hetibefizetési betét- és előleg-üzletágának XVII. csoportját 1914. február 4-én nyitja meg.
Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár Igazgatósága.

Szerkesztői üzenetek.

— **K. I. Szentmiklós.** A vers nem nekünk való, mi a verset rimmel szeretjük. Mást kerünk. A próza se hibátlan s egyik fő hibája, hogy nagyon is rövid. De azért közöljük: egyik héten. Addig kiválasztásra kerünk egy-pár költeményt.

— **W. J.** Kezdetleges szárnypróbálgatás, de nem minden érték nélkül. Tessek minél többet írni s hisszük, hogy rövidesen már jobban kopogtathat be hozzánk. Ha módjában lesz, beküldhet egyszerre több tárcát is s mi kiválogatjuk közülük a jókat. Buzdítól ezt az elsőt is megjelentetjük, ha sorra kerül. Üdv.

5206 1913. tkvi szám.

Arverési hirdetemény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Politzer Izidor alsólendvai lakos végrehajthatónak Németh Józsefné szül. Lőrinc Rózi volt kerkaszentmiklósi lakos végrehajtást szenvedő elleni 337 korona 19 fillér tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést Németh Józsefné sz. Lőrinc Rózinak az alsólendvai kir. járásbíróóság területén levő következő ingatlan jutalékaira: 1. a kerkaszentmiklósi 4. számú tjkvben $\frac{1}{2}$ 2. sor 793. hrsz. a. felvett ingatlanból (szőlő az Öreghegyen) való B. 15. alatti jutalékára 492 kor.; 2. az ugyanottani 455. számú tjkvben $\frac{1}{2}$ 1—7. sorsz. alatti felvett s telekkönyvileg egy jószágtestet képező 4. hrsz. számú (ház, udvar és kert), 203. hrsz. számú (szántó az Egernyési dűlőben), 204. hrsz. (szántó ugyanott), 231. hrsz. számú (rét a vízesi dűlőben), 548. hrsz. számú (szántó a Hegyoldalban), 922. hrsz. számú (szántó az Átali dűlőben), 965. hrsz. számú (kenderföld) ingatlanokból való B. 4. alatti jutalékára összesen 993 korona; 3. az ugyanottani 570. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ 1. sor 434. hrsz. számú alatti felvett ingatlanból (szántó a hegyaljában) való B. 3. alatti jutalékára 56 kor. kikialtási árban és pedig a 4. hrsz. számú ingatlannál az özv. Lőrinc Mihályné sz. Csondor Juli javára bekebelezett szolgalmi jognak az esetre való fenntartása mellett, ha a megelőző 740 kor. követelés a 455. sz. tjkvben felvett ingatlanjutalékok együttes vételárából kikerül, különben az árverés az e tjkvben felvett ingatlan jutalékokra nézve hatálytalanul válik s e jutalékok az azonnal megtartandó újabb árverésen e szolgalmi jog fenntartása nélkül bocsátandók árverés alá, — elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

1914. február hó 6-án délelőtt 9 órakor

Kerkaszentmiklós község háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási ár $\frac{2}{3}$ -án alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatósága.
Alsólendván, 1913. október hó 27.

Bíró s. k., kir. jbiró.

Az Alsó-utcában

egy butorozott szoba

azonnal kiadó.

Bővebbet özv. Guttmannénál.

Lapunk kedvezménye!

Nem kimélve a rendkívül nagy anyagi áldozatot, sikerült szerződéses viszonyt létesítenünk a 20 év óta fennálló, népszerű és az egész országban elterjedt „HAZTARTÁS” Magyar Aszszonyok Lapja kiadóhivatalával, melynek értelmében

lapunk minden olvasója a „Háztartás”-t évi 12 kor. előfizetési ár helyett 10 kor.-ért, félévi 6 kor. előfizetési ár helyett 5 kor.-ért, negyedévi 3 K előfizetési ár helyett 2-50 K-ért

kapja. Külön kedvezményül mindazon olvasóink, akik legalább félévre fizetnek elő a „Háztartás”-ra, minden ráfizetés nélkül, ingyen és bérmentve megkapják a „HAZTARTÁS KÖNYVTÁRA” most megjelent pompás 20 kötetét.

A „Háztartás” mindent felölel, ami egy aszszonyt érdekel. Divat, Kézimunka, Hasznos tudnivalók, Gyermekszoba, Kertészet, Egészség, Szépség, Falusi major stb. rovatai megfigyelésre méltó ezernyi tanácsokkal szolgálnak, „Könyha” rovata pedig rendkívül sok kipróbált ételreceptet tartalmaz. — A Kürtly Emilné szerkesztésében kiváló gondnal szerkesztett dústartalmu illusztrált folyóirat havonta háromszor jelenik meg. — Ingyenes mutatványszámot kívánatra készséggel küld a „Háztartás” kiadóhivatala, Budapest, II., Margitkörtút 5 B.

Az előfizetések az „Alsólendvai Híradó” kiadóhivatalába küldendők.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhögés

rekedtség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés

ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerterében.

*-44

Hirdetések jutányosan felvételnek e lap kiadóhivatalában

Nyugalalmazott csendőrök,

vasuti, postai és községi altisztek, kiskereskedők, kézművesek és földmívelők, egyáltalában megbízható egyének

Alsólendván és Zalamegye összes községeiben egy különösen jól bev-

zetett háztartási cikk eladása által jó keresetre tehetnek szert. Használhatóság esetén fix javadalmazás. Ajánlatok „Megbízható 2.” alatt Zalaezerszeg, poste restante kéretnek.

• Mutatványszám ingyen! •

JÓ PAJTÁS.
a legkedvesebb képes gyermeklap.

Kiadóhivatal: **FRANKLIN-TÁRSULAT**
Budapest, IV. Egyetem-utca 4.
Erfőtiszeli lehet a kiadóhivatalban és minden könyvkereskedésben.
Előfizetési ár negyedévre: 2 k. 50 f.

• Mutatványszám ingyen! •

Az Alsólendvai Takarékpénztár
Hetibefizetési betét- és előleg-üzletágának

XV. csoportját

1914. évi február hó 12-én nyitja meg.

Az Alsólendvai Takarékpénztár
Igazgatósága.

Vakító, pompás fényt adó, legjobb gyártmányu, igen csinos

Villamos zseblámpák

ugyszintén a legjobbnak talált Heliophorbatteriaik és körték

rendkívül olcsó árban kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendva.

Kiváló új fajborok!

MEGHIVÁS.**Ó-borok nagy választékban!****Visontai és Mátrahegyaljai Szőlőtelepek Borértékesítő Részvénytársasága**Elnök: Nagyméltóságú Dr. Kállay Zoltán v. b. t. t., Hevesmegye főispánja. Igazgatóság székhelye: **GYÖNGYÖS**, (Főtér, Luby-ház, Új bankpalota). Postafiók 1. sz. Telefon 99. sz. Sürgőnyezim: Visontamátra.Ó 1908—1911. évfáratu és új **FAJBOROK.**

Pecsenye-, csemege-, szamorodni- és asszu-borok.

Hazánk legnagyobb termő hegyi oltvány szőlőtelepei:
Beültetett terület 540 hold. Évi termés 12,000 hectoliter.

A t. vendéglős urakat meghívjuk szőlőtelepeink pincészetének megtekintésére, szükségletük méltányos árban, idejekorán való biztosítása céljából.

10—8

BORFAJOK: Mézes, Ezerjő, Rizling, Furmint (Som), Hárslevelű, Muskát-Otonell, Chasselas, Kövidinka, Pozsonyi, Erdei, Mustos, Madelaine, Kadarka, Otello, Oportó, Burgundi, Kabernet.

Zala-, Vas- és Somogy megyei képviselő: **Polgár Dávid és Társa** urak Budapest, I., Fehérvári-ut 39. Telefon 144—14.Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.**Ipar és kereskedelem**Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.**HELYBÉLIEK:**

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszinten norinbergi, üveg- és porcellánkereskedése. Deszka-, épületfa-, szénraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főúton (saját ház).

BORS ISTVAN kőtelgyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS hábsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulaj.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, díszmü-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARÁGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FEHER ANTAL köröm- és koci-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGÖRENCICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivá-

natra szikvizet vidékre is szállít.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és butor-asztalos.

KANCAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVÁRT JAKAB hentesáru-készítő, Szentjános-u.

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár

china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázó.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb

választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-ásági

gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NEMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

NEMETH PÁL gép- és épületlakatos.

PÖLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és

szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főúton.

PANDUR LAJOS szoba- és címfestő, épület- és

butor-mázoló

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-

tér, dr. Filkor-féle ház) legelőcsőbb bevásárlási

forrás rőfös-, rövid- és divatú-cikkekben.

SINGER IZSÓ hórkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS sziggyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TUSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász.

Kész sirtőraktár, Szentjános utca 8. sz. alatt.

TOPLAK JÁNOS vegyeskere-kedése, mész- és

cement-raktára és cement-áru készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenélad fas és zöld

szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Kobra-k

féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

CSEKE KÁROLY esztrég-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkasztmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédcis.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornya.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédcis.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszterdahely.

GAÁL SÁNDOR, a rédcisi hengergőzmalom bérője

GRUBER FERENC gőzmalma Göntérháza.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MIKLÓS kereskedő Felsőmihályfalva

IVANICS FERENC ácsmester Hosszúfalu.

JERICIS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berende-

zési vállalkozó Murahely.

„KÖZPONTI” szálló Gödöllő.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése

Lendvahosszúfalu.

KEPE MIHALY Hosszúfalu. Elvállal mindennemű

betonmunkát. Kész csövek és hidak kaphatók.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagy-

kereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varró-

gép javító műhelye Csáktornya.

KANCAL ISTVÁN vendéglős Rédcis

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendva-

hosszúfalu.

KÖLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KÓSA MÓRIC szakvizsgázott cipész Nemesnép.

KIRÁLY JÓZSEF fakereskedő, Fejsőlakos.

Tűzifa eladás ölenként K 36.—

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damása.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése

Lendvavásárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszterdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester

Nemesnép.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-

kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ác és építő-mester Bakónak.

ULLMANN HENRIK kereskedő Marcali.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Cesztrég.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Újpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.